No. 263. TWEEDE JAARGANG. Ao. 1857.

Residentie-Blad.

Verschijnt DAGELIJKS, behalve Zon- en Feestdagen.
Abonnementsprijs, in de *drie* maanden
Voor *'s Gravenhage* . . . . *f* 3.50.
Voor de overige plaatsen des Rijks, *franco*. - 4.00.
Alle *ongefrankeerde toezendingen* worden geweigerd.

DINGSDAG, 10 MAART.

PRIJS DER ADVERTENTIEN: Van 1 tot 5 regels -.65, behalve 35 Cts. zegelr., met inbegrip van wekelijksche aanplakking daar waar zulks alhier gebruikelijk is. Elke regel meer *f* -.10. Groote letters of vignetten worden naar de plaatsruimte berekend.

Vertrek Hollandschen Spoorweg.

Van 's Hage naar Rotterdam: 8.30, 10.43, 1.36, 3.48, 6.43, 9.43.
Van 's Hage naar Amsterdam: 8.22, 12.33, 4.30, 7.22.
Van Rotterdam naar 's Hage: 7.30, 9.30, 11.45, 3.40, 6.30, 9.30.
Van Amsterdam naar 's Hage: 8.— 8.30, 11.30, 4.30, 7.30.

Vertrek Rotterdam-Antwerpschen Spoorweg.

Van Antwerpen naar Rotterdam: 6.30, 9.50, 3.50,
Van Breda naar Rotterdam en Antwerpen: 6.40, 10.05, 4.10, 6.15.
Van Rotterdam naar Antwerpen: . . . . . 8.15, 11.30, 3.30.

Vertrek Rijnspoorweg.

Van Amsterdam naar Rotterdam: 7.36, 11.40, 12.40 5.50, 11.—.
Van Emmerik naar Amsterdam: 5.45, 10.30, 4.—; 8.50.
Van Utrecht naar Amsterdam: 8.51, 1.28, 12.45. 7.05, 11.15.
Van Utrecht naar Rotterdam: 7.—, 8.56, 1.33, 7.10.
Van Utrecht naar Emmerik: 7.05, 11.10, 5.20, 10.—.

Vertrek Aken-Maastrichtschen Spoorweg,

Van Maastricht naar Aken: 7.30, 10 50, 7.14.
Van Aken naar Maastricht: 7.04, 11.40, 7.30.

Staten-generaal.

Tweede Kamer.

Zitting van Maandag, 9 Maart.

Aan de orde is de beraadslaging over het ontwerp van wet tot goedkenring van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart met de Dominicaansche republiek.

Dit ontwerp wordt zonder beraadslaging met algemeene (4I) stemmen *aangenomen.*

Thans is aan de orde de beraadslaging over de conclusie van het rapport der commissie nopens de overeenkomst met het Groothertogdom Mecklenburg-Schwerin, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten in de overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten. Die conclusie van het rapport strekt om de mededeeling dier overeenkomst voor kennisgeving aan te nemen, dit verslag te doen drukken en ronddeelen en bij afschrift te verzenden aan den Minister van Buitenlandsche Zaken.

Die conclusie wordt zonder beraadslaging aangenomen.

Vervolgens is aan de orde de beraadslaging over de conclusie van het rapport omtrent gelijke overeenkomst met Bremen. Die conclusie, van denzelfden inhoud als de vorige, wordt insgelijks, zonder beraadslaging, *aangenomen.*

Daarna is aan de orde de beraadslaging over de conclusie van het rapport der commissie nopens de verklaring van toetreding door den Groothertog van Oldenburg tot de overeenkomst met Pruissen van denzelfden aard als boven. — De Minister van Finantien, die tot verdediging dier overeenkomst optreedt, wegens de ongesteldheid van den Minister van Buitenlandsche Zaken, geeft te kennen, dat het gemis van de mede-teekening van den betrokken Minister in de Nederlandsche verklaring, waaromtrent door de commissie bedenking was gemaakt, alleen is toe te schrijven aan eene fout van den kopiïst, doch dat in de minuut der overeenkomst de bedoelde handteekening voorkomt.

De conclusie van gelijken inhoud als de bovenstaande, wordt mede, zonder beraadslaging, *aangenomen.*

Alsnu worden de beraadslagingen geopend over de conclusie van het rapport der commissie, betrekkelijk het reglement op de drukwerken in Ned. Indie enz. — Die conclusie strekt om dit verslag te doen drukken en aan de leden rond te deelen en een afschrift daarvan te verzenden aan den Minister van Kolonien, ten einde hem in de gelegenheid te stellen nadere inlichtingen aan de Kamer te geven.

De heer van Zuijlen van Nijevelt is niet voornemens de conclusie van het rapport der commissie te bestrijden. Hij had wel gewenscht, dat die conclusie meer had ingehouden, dat zij meer ware geweest de uitdrukking van den algemeenen indruk, dien hij meent dat door het bekend worden van de verordeningen op deze zaak hier te lande is te weeg gebragt. Hij zou zich tegen die conclusie, zooals zij thans luidt, niet verzetten, vooral niet uit een gevoel van billijkheid. Hij erkent, dat de Regering, die op dit stuk van vele zijden is aangevallen, in de gelegenheid moet worden gesteld zich te verdedigen en dat aan den Minister van Kolonien daartoe alzoo de gelegenheid moet worden gegeven. Maar wat hij niet wenscht is, dat deze zaak onbepaald wierd uitgesteld en ter zijde gelegd, om eerst veel later ter sprake te komen. Indien dit het gevolg ware van de aanneming der conclusie, zou hij er zich niet mede kunnen vereenigen. Om nu dit te vermijden, stelt hij voor, dat de Kamer besluite den Voorzitter uit te noodigen de vergadering bijeen te roepen, wanneer de schriftelijke inlichtingen der Regering zullen zijn ingekomen of wanneer de Minister van Kolonien zich bereid zal hebben verklaard die inlichtingen te geven. Het is toch bekend, dat de Kamer op het punt is hare werkzaamheden te staken en het is onzeker, wanneer zij in de gelegenheid zal zijn hare taak weder op te vatten. Dit zal afhangen van: 1o. de verschillende verslagen; en 2o. van den meerderen of minderen spoed, waarmede de antwoorden op die verslagen door de Regering zullen worden ingediend. Hij zou het nu zeer betreuren als deze zaak zou worden uitgesteld, tot dat al die andere zaken in staat van wijzen wierden gebragt.

De Minister van Kolonien heeft het woord gevraagd, alleen om mede te deelen, dat hij niets anders wenscht. Ja, hetgeen ook ligt in de bedoelingen van den vorigen spreker, om namelijk in de gelegenheid te worden gesteld aan de Kamer die inlichtingen te verschaffen, welke noodig zijn ter juiste beoordeeling van de zaak. Het is, zooals de heer van Zuijlen heeft opgemerkt, de Regering is te dier zake van vele zijden aangevallen en de gelegenheid om hare handelingen in het ware licht te stellen, aangeboden door de conclusie van de commissie, kan haar dus niet dan aangenaam zijn. Een onbepaald uitstel zou hem evenzeer onaangenaam zijn en hij zal zich dus beijveren de overwegingen van de commissie, zoo spoedig mogelijk, schriftelijk te beantwoorden; terwijl hij het geheel aan de vergadering overlaat het tijdstip te bepalen, waarop die schriftelijke inlichtingen in discussie zullen worden gebragt.

De heer Thorbecke moet twee woorden in het midden brengen, om den heer van Zuijlen met de conclusie der commissie te verzoenen. Diens eerste bezwaar was, dat die conclusie meer had moeten inhouden. De commissie intusschen heeft gemeend in dit rapport niet verder te mogen gaan dan den eersten grond te leggen voor het onderzoek en, nadat die eerste grond was gelegd, den Minister in de gelegenheid te zijn zich te verantwoorden. Het tweede bezwaar was, dat de conclusie der commissie zou kunnen leiden tot uitstel. Dat heeft de commissie niet voorzien en niet gedacht. De commissie was overtuigd, dat de Minister behoefte moest gevoelen tot de verantwoording, die het rapport vraagt. De Minister heeft zich daartoe bereid verklaard en het zal alsnu van hem, Minister, afhangen om, zoo spoedig als mogelijk is, daaraan te voldoen. Hoe spoediger dit geschiede, hoe liever. De zaak is van dat gewigt en eene voorziening is zoo dringend noodzakelijk dat, wat hem betreft, het uitstel reeds nu te lang heeft geduurd.

De heer van Lijnden moet alleen te kennen geven, dat hij door de aanneming der motieven, niet geacht wil worden toe te stemmen al de overwegingen waarop zij rust. Hij kan zich overigens wel vereenigen met het voorstel van den heer van Zuijlen om der Regering de gelegenheid te geven nadere inlichtingen te verstrekken.

De heer Dirks heeft het voorstel van den heer van Zuijlen even gehoord, doch wenscht het noch eens nader te vernemen als niet zeker van den inhoud. Als hij het wel begrepen heeft, is het denkbeeld daarbij de vergadering door den voorzitter onmiddelijk te doen bijeenroepen, nadat de inlichtingen van den Minister van Kolonien zullen zijn ingekomen en alzoo om over deze zaak de Kamer buitengewoon bijeen te roepen. Hij vraagt of hij die bedoeling goed begrepen heeft.

Het voorstel van den heer van Zuijlen wordt hierop andermaal voorgelezen.

De heer van Zuijlen, om aan het gemaakte bezwaar te gemoet te komen, stelt eene nadere wijziging voor, in dien geest, dat de Kamer besluit den voorzitter te magtigen om de schriftelijke inlichtingen, door den Minister toegezegd, te doen drukken en ronddeelen en te stellen in handen der commissie *ad hoc*, om, wanneer deze met haar verslag gereed zal zijn, de Kamer alsdan bijeen te roepen.

De heer van Heiden Reinestein merkt op, dat er waarschijnlijkheid bestaat dat de werkzaamheden na Paschen weder aan zullen vangen. Maar als nu de inlichtingen voor Paschen mogtenin komen, dan zou de bedoeling van den voorsteller zijn om kort vóór Paschen de vergadering buitengewoon bijeen te roepen. Dit nu is wel gemakkelijk voor de leden, die hier woonachtig zijn, maar minder voor hen die veraf wonen, en hij zou zich daarmede dus niet kunnen vereenigen. Hij heeft echter geen bezwaar om de conclussie der commissie aan te nemen en om dus na Paschen dadelijk met de zaak te beginnen.

De heer ter Bruggen Hugenholtz zegt, dat ook hij behoort onder de verafwonende leden. Hij ziet evenwel niet in, dat de zaak zoo spoedig in staat van wijzen zij om nog voor Paschen te kunnen worden behandeld. Maar mogt dit al het geval zijn, dan verklaart hij, dat hem de zaak van zooveel belang voorkomt, dat het voor hem geene opoffering zal wezen hier tegenwoordig te zijn.

De heer van Heiden Reinestein heeft niet minder het oog gehad op het belang der zaak, maar kan niet inzien, dat het noodzakelijk zij om b. v. voor 8 dagen de Kamer buitengewoon bijeen te roepen.

De heer van Zuijlen doet opmerken, dat de heer van Heiden van de veronderstelling uitgaat, dat de Kamer, onafhankelijk van deze aangelegenheid, onmiddelijk na Paschen zal bijeenkomen. Hij gelooft niet, dat daaromtrent zekerheid bestaat, hij althans is niet van die meening. Immers de antwoorden op de verslagen nopens de ontwerpen op de regterlijke organisatie en het onderwijs, welke verslagen nog moeten opgemaakt worden, zullen zooveel tijd vorderen, dat het zich niet laat aanzien, dat de Kamer onmiddelijk na Paschen zal bijeenkomen. En nu stelt hij hier tegen de redenen van convenientie van sommigen, het belang der zaak over, en hij gelooft allezins, dat dat belang tegen zoodanige redenen opweegt.

De heer van Nispen ondersteunt het voorstel van den heer van Zuijlen. De indruk over het onderwerpelijk reglement, zoowel in Indie als hier, is toch zoodanig dat, naar zijne meening, de Kamer moet doen blijken van haren wensch om zoo spoedig mogelijk het nog ontbrekende licht te verkrijgen en een einde aan de zaak te maken. Daarbij komt nog een andere reden, namelijk deze, dat de Minister zelf verklaard heeft er prijs op te stellen spoedig in de gelegenheid te zijn aan de Kamer ophelderingen te geven. Uit dien hoofde meent hij, dat de Kamer dan ook, zooveel in haar is, moet medewerken om het tijdstip der behandeling zooveel mogelijk te vervroegen.

De heer Bieruma Oosting gelooft dat, wanneer het belang des Vaderlands een offer van tijd vordert, de geheele Kamer bereid zal zijn zoodanig offer te brengen. Hij is echter niet overtuigd, dat de onderwerpelijke zaak, hoeveel belang ook hij er in stelt, van zoo overgroot belang is om eene buitengewone bijeenroeping te regtvaardigen. Daarbij komt dat de middelen van vervoer in onze noordelijke provinciën veel te wenschen overlaten; had men daar spoorwegen, het ware iets anders. Buitendien de

voorzitter der Kamer heeft de magt de vergadering bijeen te roepen, zoodra hij dit noodzakelijk acht en hij houdt zich overtuigd, dat de voorzitter evenzeer van het belang der zaak doordrongen zal zijn, Hij verlaat zich dus ten dezen geheel op het beleid van den voorzitter en zal stemmen tegen de motie.

Alsnu wordt aan de Kamer onderworpen: 1o. de conclusie van het rapport der commissie (zie boven). - *aangenomen* zonder hoofdelijke stemming en 2o. het voorstel van den heer van Zuijlen, dat bij hoofdelijke omvraag met 41 tegen 9 stemmen wordt *aangenomen*.

Tegen: de heeren Nolthenius, Kien, van Foreest, van Franck, Bieruma Oosting, Delprat, van Heiden Reinestein, de Kempenaer en Dirks.

Vervolgens is aan de orde de voortzetting der discussie over de wijze van behandeling van het voorstel van den heer van der Veen, tot het indienen van een adres aan den Koning omtrent de uitvoering van de concessie tot landaanwinning en verdieping van het vaarwater op het Zwolsche Diep.

Er ontstaat over die wijze van behandeling eene discussie waaraan, behalve de voorsteller en de voorzitter, deelnemen de heeren Godefroi, van Rappard, Thorbecke en de Kempenaer. De bezwaren, reeds in de zitting van Zaturdag geopperd, worden herhaald, namelijk dat het voorstel, zoo als het daar ligt, afstuit op art. 81 van het reglement van orde.

Nadat de voorsteller dit een en andermaal is blijven betwisten, heeft hij niettemin ten slotte zijn oorspronkelijk voorstel ingetrokken en het door een ander vervangen, strekkende daartoe: dat de Kamer, in gevolge art. 81 van het reglement van orde, eene commissie benoeme tot het ontwerpen van een adres aan Z. M., betrekkelijk de uitvoering van de concessie tot landaanwinning en verdieping van het vaarwater op het Zwolsche Diep, en de bezwaren die daaruit voor handel en scheepvaart voortvloeijen.

Wordt besloten dit voorstel te doen drukken en ronddeelen, zullende de dag der discussie nader worden bepaald.

De commissien, in wier handen gesteld is het verslag der werkzaamheden van de Algemeene Rekenkamer over 1854, doet bij monde van den heer Meijlink verslag, waarvan de conclusie strekt om een afschrift van het rapport te verzenden aan de hoofden der betrokken Departementen en aan de Algemeene Rekenkamer. Drukken en ronddeelen; de beraadslagingen zullen nader worden gehouden.

Nog doet de heer Meijlink verslag, uit naam van de commissie, in wier handen gesteld is het algemeen verslag betrekkelijk het muntwezen over 1855. - De conclussie strekt om het verslag voor kennisgeving aan te nemen en een afschrift aan den Minister van Finantien te verzenden. - Drukken en ronddeelen; de dag der beraadslaging zal nader worden bepaald.

De voorzitter heeft daarop de vergadering tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Buitenlandsche berigten.

Parijs. Op 7 jl. hield de conferentie over het Neuchâtelsche geschil, hare tweede zitting. Daarbij was ook de Pruissische gezant tegenwoordig, terwijl het nu vrij zeker is, dat deze diplomaat aan de eerste zitting geen deel nam, omdat daarin als grondslag der overwegingen werd gelegd: de bepaalde afstands-verklaring van den Koning van Pruissen van zijne Souvereiniteits-regten op Neuchâtel.

Men zegt, dat Pruissen in de tweede zitting zijne zienswijze heeft geopenbaard. Anderen beweren, dat hij vooreerst niet anders te doen heeft, dan hooren en dat hij, als de Mogendheden hare opiniën hebben doen kennen, zal mededeelen wat Pruissen eischt en toegeeft.

De Zwitsersche gezant woonde ook de tweede zitting niet bij.

Een onzer bladen zegt, over deze kwestie, het volgende:

„Frankrijk heeft Pruissen voorgeslagen de Neuchâtelsche kwestie te schikken en wel op de volgende wijze: Frankrijk zou Neuchâtel in bezit nemen en zou, als schadeloosstelling, een gedeelte van zijn grondgebied, bij Saarlouis, aan Pruissen afstaan.

Er bestaat echter allen grond om te gelooven, dat aan dezen voorslag geen gevolg zal gegeven worden, omdat Rusland en Engeland met zulk eene regeling niet gediend zijn. Het spreekt ook van zelve, dat Zwitserland evenmin zulk een aanbod zou aannemen."

De Staatsraad houdt zich steeds druk bezig met het bediscussëeren van finantiële ontwerpen

Een onzer bladen verzekert, dat Feruck-Khan tot aan den zomer in deze hoofdstad blijft en eerst naar Engeland vertrekt, als het tractaat met het Hof van St. James gesloten, door zijn gebieder is geratificeerd.

De *Moniteur* heeft een berigt uit Hong-Kong, waarin gezegd wordt, dat de Chinezen meer doen dan Canton verdedigen. Zij verspreiden allerlei geschriften, om den haat der bevolking tegen de vreemdelingen op te wekken en men was dus niet zonder vrees, voor een oproer te Hong-Kong zelf. De Engelschen en Franschen hadden echter de noodige maatregelen van voorzorg genomen. Men wacht intusschen met groot ongeduld versterking uit Europa. Bleef die lang uit, dan zouden alle Europeanen in groote moeijelijkheden en gevaren kunnen geraken.

Men verzekert dat er sprake is van de oprigting van twee of drie toevlugtsgestichten voor afgezette priesters. Deze geestelijken zouden in deze gestichten middelen van bestaan met eerlijken arbeid vinden.

Uit Napels wordt gemeld, dat te San Stefano en Ventotine op dit oogenblik 270 soldaten gevangen worden gehouden, verdacht van zich over staatszaken te hebben uitgelaten. Men heeft hun de keus gelaten, òf voor een krijgsraad gesteld òf naar de Argentijnsche republiek gezonden te worden. Hun antwoord is nog niet bekend. De politie te Napels doet talrijke gevangennemingen. Te Caserta worden sedert eenigen tijd onder het voorzitterschap des Konings en in tegenwoordigheid van den Kroonprins, geestelijke conferentien gehouden, welke, behalve de aartsbisschop van Napels en andere hooge prelaten, ook de Minister-president bijwoont. Daarin wordt gehandeld over een nieuw concordaat met Rome, op gelijken voet als het Oostenrijksche ingerigt.

Londen. De opgewondenheid ten gevolge van het votum van afkeuring, door het Lagerhuis op de politiek van het Bewind ten aanzien van China gegeven, vermindert niet en van alle kanten dagen de vrienden van lord Palmerston op, om hem te ondersteunen in den verkiezings-strijd. Ook de dagbladen zijn over 't algemeen, zijne bondgenooten. Maar actie geeft reactie en er doen zich reeds eenige verschijnselen voor, die voorspellen, dat de geestdrift weldra een weinig zal bedaren. Dat echter lord Palmerston tot lid van het Parlement zal worden benoemd is zeer zeker.

Hoewel deze Staatsman de handelingen van den gezant te Hong-Kong, sir John Bowring, niet in het Parlement heeft willen verloochenen, zoo blijkt het toch, dat een buitengewoon gevolmagtigde derwaarts vertrekt, ten einde aldaar onmiddellijk met het Hof van Peking over den vrede te onderhandelen.

Dat de finantiële voorstellen, na de nederlaag, door het Ministerie ondergaan, zijn aangenomen, tegen den wil van den heer Gladstone, is door sommigen, maar te onregte, als een gunstig verschijnsel voor het Bewind aangemerkt. De politiek bleef geheel vreemd aan die stemming en zelfs lord John Russell gaf zijne stem aan deze voorstellen.

Volgens de *Observer* zal de Koninklijke proclamatie, tot ontbinding van het Parlement, op 25 Maart worden afgekondigd.

Onpartijdige lieden zien niet zonder leedwezen de verkiezingskoorts onder het Volk opkomen, bij ondervinding wetende hoe verderfelijk die gewoonlijk werkte op den geregelden loop van zaken.

Men denkt, dat het nieuwe Parlement eerst in het begin van Junij zal kunnen bijeen komen.

Welk een tijd tot exploitatie van politieke hartstogten en welk een stoffelijk verlies zal daardoor veroorzaakt worden!

De Schah van Perzië heeft, zoo verzekert men, ook een tractaat gesloten met Noord-Amerika.

Berlijn. De *Zeit* meldt, dat de onderteekenaren van het Londensche protocol, van 8 Mei 1852, die *op verlangen* van de Pruissische Regering zich met het Neuchâtelsche geschil bezig houden, twee conferentien hielden, dat bij de tweede conferentie, de Pruissische gezant tegenwoordig was en dat de Zwitsersche gezant ook ter vergadering zal verschijnen, als de staat der werkzaamheden dit toelaten.

Men spreekt hier van een voorstel der Fransche Regering tot ruiling van grondgebied. Neuchâtel zou aan Frankrijk worden toegevoegd en Pruissen door Frankrijk worden schadeloos gesteld.

En Zwitserland?!

De Wurtembergsche Regering heeft bij de Kamer van Afgevaardigden een wets-ontwerp ingediend tot wijziging van de wet op het onderwijs van 1836. Volgens dit ontwerp zullen de kinderen op den ouderdom van 6 jaren schoolpligtig zijn, en dat wel gedurende een tijdvak van 7 jaren. Naar omstandigheden kan die tijd nog met 1 of 2 jaren vermeerderd worden. Behalve Zondagsscholen zullen er winter-avondscholen worden opgerigt en alleen goed gevormde onderwijzers worden aangesteld.

Weenen. Onze troepen zullen, voor het einde van Maart, de Vorstendommen hebben ontruimd, doch op de grenzen zal een observatie-corps gestationneerd blijven.

Ook Turkije ziet af van zijn plan om die Vorstendommen te bezetten en zal daartoe niet overgaan, dan wanneer de binnenlandsche toestand zulks mogt eischen.

Turijn. Men verzekert, dat de Keizerin-Weduwe van Rusland, na Rome bezocht te hebben, naar Nizza terug zal keeren, om er de baden te gebruiken en zich daarna naar Piemont zal begeven, om er den herfst door te brengen.

De redacteur van het kerkelijke dagblad *Armonia* alhier, is veroordeeld tot 20,000 lires boete en eene gevangenisstraf van 5 maanden, wegens beleediging des Konings.

Generaal Todtleben is dezer dagen te Genua aangekomen.

Madrid. In weerwil van alle Hof- en priester-intrigues, houdt Koningin Isabella den constitutionnelen Regeringsvorm zooveel mogelijk in waarde. Zoo antwoordde zij aan den heer Rios Rozas, die eene binnenlandsche reis deed, de hoogte nam van de opinie des Volks en verzekerde, dat allerwege gehechtheid bestond aan het constitutionneel Regerings-systeem: „ik zal mijn Volk het gevaar eener nieuwe revolutie besparen." Daarop verspreidde zich het gerucht van eene Kabinets-wijziging en noemde men maarschalk de Concha, als belast zullende worden met die taak. Die krijgsman boezemt echter weinig vertrouwen in aan de gematigd-liberale partij, want hij handelde steeds zeer despotisch. Liever behoudt men dan nog maarschalk Narvaez, die weet, dat hij, om aan 't roer van Staat te blijven, zich niet te ver van den liberalen weg moet verwijderen.

Het budget is met goedkeuring door het publiek ontvangen.

De versterkingen, die ons Gouvernement eerstdaags naar Cuba denkt te zenden, zal uit 2000 man infanterie bestaan. Men heeft 12 man uit elk bataillon linietroepen en jagers gekozen, om dit contingent te formeren.

Brussel. Onze Wetgevende Magt heeft aan twee jeugdige geleerden een subsidie van 6000 fr. toegestaan voor het uitgeven van eene historische aardrijkskundige beschrijving van Belgie.

Het honorarium is bepaald op 4000 en de schadeloosstelling voor reiskosten op 2000 fr. Overigens blijft de onderneming geheel voor rekening van den schrijver of van den uitgever.

Bij gelegenheid van de discussien over eene subsidie tot bevordering van schoone kunsten, verzocht de heer Dumortier ernstig, dat men toch zou toezien, aan wien de herstelling van oude monumenten werd toevertrouwd. De gedenkteekenen van vroegere kunst, zeide hij en gewis niet geheel onjuist, hebben geen grooter vijanden dan onze moderne bouwmeesters.

Gent. Bij de laatste ongeregeldheden alhier, heeft men een liedje getiteld: *Een gelukkig landeken*, onder de menigte verspreid. Dit stukje heeft nog al opzien verwekt. In hetzelve wordt Belgie vergeleken met Luilekkerland, waar ieder burger, die niet voor den mijter het hoofd buigt, wordt vernietigd. Het wordt genoemd de succursaal van Rome, waar de priester zich boven de wet heeft gesteld; waar het Volk danst naar de pijpen van eene priesterschaar, en waar de altaren met goud en luister zijn bedekt, terwijl de werkman niets heeft om van te leven. Aan het slot wordt gezegd, dat aan het land eene laatste verrassing wordt voorbereid, als de brandstapel zal zijn aangestoken en allerwegen de noodkreet zal worden vernomen van arme ketters, die om verlossing smeeken.

New-York. Het hoofdonderwerp der gesprekken hier ter stede, is het rapport der commissie, belast met een onderzoek aangaande parlementaire omkooping, beproefd door leden van de Vertegenwoordiging. Dit rapport stelt voor aan drie Afgevaardigden uit deze stad en een uit Connecticut, het mandaat te ontnemen en ook den stenograaf, die de feiten aanwees, uit het Huis te verwijderen.

Binnenlandsche berigten.

'S GRAVENHAGE, 9 MAART.

Bij besluit van 6 Maart jl., no. 63, heeft Z. M. goedgevonden in het hoogheemraadschap van den Alblasserwaard met Arkel beneden de Zouwe, te benoemen: tot dijkgraaf den heer A. H. van Tienhoven; tot hoogheemraden de heeren K. Hartog, J. van Haaften; W. C. M. Begram, T. Hagendijk, N. J. Vonck en C. van Houweling.

Het heeft H. M. de Koningin behaagd onzen verdienstelijken landgenoot, den heer Jacq Franco Mendes, solo violoncellist des Konings, voor de opdragt van eene zijner compositiën, *Twee Mélodien voor Violoncel en Piano*, een prachtigen juweelen ring, prijkende met Hd. kroon en naamcijfer, te doen toekomen onder geleide van een hoogst vleijenden brief.

HH. KK. HH. Prins en Prinses Hendrik, Prinses Frederik en Prinses Maria hebben Zaturdag avond de voorstelling in den Kon. Franschen schouwburg met Hd. tegenwoordigheid vereerd.

Men leest in de dagbladen:

„Uit Luxemburg wordt gemeld, dat aldaar sedert eenige dagen het gerucht in omloop is, dat Prins Hendrik spoedig in die stad zou aankomen."

Wij gelooven dat, nopens eene reis van Z. K. H. derwaarts, op dit oogenblik nog niets bepaald is.

De baron d'André, buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Nederlandsche Hof, is gisteren avond in de residentie teruggekeerd.

Heden morgen kwam de heer M., lid van Gedeputeerde Staten, naar de stad rijden. Bij het oprijden van de Kapelsbrug, liep het achterwiel van het rijtuig af, maar men bleef het paard meester, zoodat genoemde heer er met den schrik afkwam.

De diakenen der Evangelisch-Luthersche Gemeente brengen ter kennis van hunne geloofs- en stadgenooten, dat zij eene algemeene schaal-collecte zullen doen aan de huizen der ingezetenen, op Woensdag den 11n Maart aanstaande.

Diakenen moeten bij deze gelegenheid onder de aandacht brengen, dat zij, met goedkeuring van den kerkeraad, even als bij de Hervormde Gemeente, bij proefneming, in plaats van de *vijf* gewone collecten, slechts *twee* in het jaar zullen houden en wenschen, dat deze maatregel, na rijp beraad, en in de overtuiging, dat de herhaalde aanvragen ten behoeve der armen, en het telkens weder inzamelen van liefdegiften voor hunne stad- en geloofsgenooten niet anders dan onaangenaam kunnen zijn, en alzoo ook ten gerieve van de ingezetenen genomen, bij hen welgevallig zal wezen. Zij vertrouwen daarom ook, dat, daar de behoeften niet verminderen, alle weldadigen hunne offers in evenredigheid zullen brengen, opdat zij, diakenen, zich de moeijelijke taak, die op hen rust, door ruime giften zullen zien verligt.

De God der liefde besture daartoe de harten van onze stadgenooten!

Op den 5n dezer werd alhier, in de zaal op den Fluweelen Burgwal, de tentoonstelling van bloem-bouquetten en kamer-versieringen, uitgeschreven door de afdeeling 's Gravenhage en omstreken der Hollandsche maatschappij van landbouw, geopend.

Deze tentoonstelling heeft de hooggestemde verwachting nog overtroffen. Het getal inzendingen der bouquetten is iets geringer dan de vorige maal, maar de schat en keur van bloemen gaat alles te boven wat tot heden hier te lande en misschien in het buitenland gezien is, zoodat zelfs de commissie van beoordeeling, in overleg met het bestuur, besloot nog eene gouden medaille boven de uitgeloofde toe te kennen.

De zaal der tentoonstelling leverde, door gaz en was verlicht, een betooverend gezigt op; zij was van het eerste oogenblik af aan door een uitgezocht publiek geheel en al bezet.

De heer A. de Groot heeft, ter eere van het bestuur der tentoonstelling, de zaal kosteloos met planten en heestergewassen versierd, hetgeen een luisterrijk gezigt oplevert.

Hare Majesteit de Koningin, vergezeld door den jeugdigen Prins Alexander, heeft de tentoonstelling met een bezoek vereerd.

Hare Majesteit werd door de commissie ontvangen en rondgeleid, terwijl Haar een bouquet werd aangeboden, welke door H. M. op het allerminzaamst werd aangenomen. Hd. gaf ook aan de leden der commissie op de meest vleijende wijze Hare bijzondere tevredenheid te kennen over al het schoone, dat zich op deze tentoonstelling vereenigd bevond. Ook Z. D. H. de Hertog van Saksen-Weimar, benevens Hd. dochter, Prinses Anna, hebben die bezocht.

Men schrijft uit Zutphen aan de *Amsterdamsche Courant*:

„Het voorstel tot afschaffing der tienden verwekt hier, bij velen der mindere landlieden, ruime bezorgdheid, daar voornamelijk door deze de jaarlijksche geveild wordende perceelen gekocht worden, die voor hen onontbeerlijk zijn; terwijl de tiendheffers het overbodig schijnen te achten zich tegen het voorstel tot de Staten-Generaal te wenden, als vermeenende daardoor te kort te doen in het hem gestelde vertrouwen der handhaving van onbetwistbare regten en eigendommen.

Door den gemeenteraad van Gouda is besloten in hooger beroep de quaestie te doen beslissen, of het al dan niet voor de eigenaren van in die stad gelegene panden op grachten verpligtigd is, om de kaaimuren voor hunne huizen te onderhouden, waarover door de Arrondissements-regtbank te Rotterdam een vonnis was gewezen ten nadeele dier gemeente.

Aan de *Arnh. Ct.* wordt het volgende berigt toegezonden:

„Jl. Vrijdag avond ten 7 ure trad de weleerw. heer Neumann, zendeling in China, uitgezonden door het Berlijnsch zendeling-genootschap in het gebouw voor de inwendige zending op de Jansplaats alhier, op. Ofschoon zijne komst naar hier onverwacht was en daardoor niet genoegzaam bekend, was toch de ruime zaal geheel gevuld met belangstellenden. De spreker deed allerbelangrijkste mededeelingen aangaande dat uitgestrekte Rijk met zijne 400 millioenen bewoners en hetgeen ook dáár voor de uitbreiding van het Christendom wordt verrigt. Met psalmgezang en gebed werd deze zamenkomst gesloten. Eene collecte voor de uitbreiding van het Evangelie onder de Chinezen, bij deze gelegenheid gehouden, droeg blijk, dat het woord des waardigen sprekers niet te vergeefs was gehoord geworden."

Volgens een bij de Dordrechtsche reederij van het schip *Timor*, van den gezagvoerder F. Agema, ontvangen schrijven, dd. Kaapstad 30 December, is voornoemde bodem den 9n November, op 7 gr. ZB. en 90 gr. OL., door een geweldigen storm beloopen, waardoor het schip lek sprong, de bezaansmast en een gedeelte van het staande want brak, hetwelk door hem, nadat het weder was verbeterd, zoo goed mogelijk werd hersteld; doch den 8 en 9 December tot het Kaapsche Rif genaderd zijnde, had het schip op nieuw met hevige stormen te kampen, waardoor het schip hevig werkte en het lek verergerde. Na gehouden scheepsraad besloten zijnde eene noodhaven aan te doen om de bekomen schade aan schip en tuig te herstellen, werd koers gezet naar de Tafelbaai, en liep, des avonds van den 21 December, het vuur van de Groene Punt in het gezigt, doch de toenemende wind, welke in den nacht tot een storm aanwies, deed het schip geweldig afdrijven en het land naderen. Alle pogingen om af te houden waren vruchteloos tegen de geweldigde kracht van wind en stroom, zoodat het schip weldra stiet en met zoodanige kracht dat de masten omhoog sprongen en zich weldra vier voet water in de kajuit bevond. De branding en deining sloeg geweldig over het schip en werd vervolgens de nacht in de grootste ellende doorgebragt, daar op eenige gedane noodschoten geene hulp kwam opdagen vóór ten 6 ure des morgens, zijnde eene reddingsboot, waarmede de equipage gered werd. Vervolgens zijn nog door hulp van andere vaartuigen 177 balen koffij en een gedeelte van den inventaris geborgen. Des namiddags van den 22 December was het schip een totaal wrak. Het geredde heeft bij publieken verkoop de som van £ 1087.14.8 opgebragt.

Naar aanleiding van ons berigt uit Harderwijk, zegt de *Prov. Utr. Courant*, omtrent de onrust, welke daar werd gaande gehouden, door voor onze koloniale dienst aangeworven troepen, schrijft men ons:

„De groote menigte vreemdelingen, die gedurende den laatst verloopen tijd is aangeworven, om in onze Oost- of West-Indische bezittingen te dienen, maakt het zeer wenschelijk, dat men toch zooveel mogelijk van het beginsel moge uitgaan, vooral Nederlanders voor die dienst aan te nemen.

„Het getal manschappen, dat in den loop van dit jaar naar de Oost-Indien moet worden gezonden, is bepaald op 2600 man. Wanneer dat getal, zooals thans te vreezen schijnt, meest zal bestaan uit vreemdelingen, dan kunnen wij de hoop niet onderdrukken, dat zulks geene nadeelen zal opleveren voor het geval, dat onze kostbare bezittingen aan gene zijde van de Kaap de Goede Hoop in thans nog niet te voorziene maar altijd toch mogelijke ernstige moeijelijkheden mogten geraken. Het komt ons zeer wenschelijk voor, dat bij een leger, hetwelk zoo verre van het moederland verwijderd is, en dat zulk eenen schat te bewaren en te verdedigen heeft, niet meer dan hoogstens een vijfde van zijne getalsterkte uit vreemdelingen besta; het is voorzeker ook de wensch van de Regering, om zooveel mogelijk Nederlanders voor onze koloniale dienst aan te nemen; het handgeld voor dezen is daarom ook hooger gesteld dan voor buitenlanders. Het plan,

om een Invaliedenhuis voor het Indiesche leger hier te lande op te rigten, bewijst buitendien den goeden wil van het Gouvernement, dat echter helaas, aangezien het noodzakelijk is het getal Europeanen in Indie op de bepaalde sterkte te houden, bij gebrek aan Nederlanders wel vreemdelingen *moet* aanwerven. Het gevaar evenwel, om het Nederl. Indische leger grootendeels uit vreemdelingen te doen bestaan, komt ons toch zoo dreigend voor, dat wij niet kunnen nalaten den wensch te uiten, dat de Regering op de eene of andere wijze in de behoefte aan Nederlanders voor de militaire Oost-Indische dienst zal weten te voorzien, hetzij dan door bij de wet te bepalen, dat een gedeelte van het Nederl. leger, zoo noodig, voor de koloniale dienst beschikbaar zal zijn, (de moeijelijkheid van welke bepaling met onze tegenwoordige wet op de militie wij evenwel zekerlijk inzien), hetzij door het korps mariniers, dat geheel uit vrijwilligers, meest Nederlanders bestaat, zoozeer te vergrooten, dat een paar duizend man er van steeds in Oost-Indië dienst kan doen. Zeker is het, dat, wanneer aan laatstgenoemd corps maar een gedeelte van het geld ten koste gelegd werd, dat men nu besteedt, om vreemdelingen voor onze Oost-Indische dienst aan te werven en derwaarts over te voeren, men een corps in den wapenhandel geoefende, gedisciplineerde en reeds gedeeltelijk geakklimateerde Nederlanders naar onze overzeesche bezittingen zoude kunnen zenden, en er verblijf laten houden, zoolang 's Lands belang dit vorderde. Wij zouden dan door de wervers geen jagt meer behoeven te laten maken op Italianen, Spanjaarden, Duitschers, enz. en hoogstwaarschijnlijk zoude een kostbaar werf-depôt buiten 's lands niet behoeven te worden daargesteld.

„Hoe meer vrijheid men in de kolonien verleent, des te noodzakelijker schijnt het het Nederlandsch element er te versterken. Wij wenschen dus van harte, dat de Regering daarop bij voortduring hare bijzondere aandacht moge vestigen."

Kunst- en Tooneelnieuws.

Wij moeten thans beginnen met hetgeen wij in ons vorig verslag van de opera: „la Trouvère," achterwege gelaten hebben, namelijk met een enkel woord over de uitvoering daarvan op ons tooneel. De voornaamste en zwaarste partij is zeker wel die van Léonore, welke aan onze verdienstelijke en onvermoeide chanteuse légère, mevr. Laurent, is opgedragen, en door haar uitnemend goed vervuld wordt. Jammer toch, dat hare stem altoos iets hards heeft, zonder daarom juist krachtig te zijn. Want dit laatste wordt genoegzaam tegen gesproken door die aanhoudende en veel te sterke vibratiën, die zij maar niet goed schijnt te kunnen nalaten. Maar zeer veel van dit een en ander vergoedt zij ons, door de uiting van veel gevoel in haren zang, en door de bestendigheid derzelfde mate van krachts-ontwikkeling ten einde toe, iets dat haar, die bijna geene enkele voorstelling gespaard wordt, uitermate te stade komt. Bovendien spreekt zij de vreemdste en moeijelijkste passages altijd even gemakkelijk en zuiver aan. En haar geluid zelf moge dan minder rondheid hebben, maar het heeft iets klaars en helders, dat niet anders dan zeer welkom kan zijn bij den voortdurend somberen toon, die in deze hoogst tragische melodie de bovenhand heeft. Ook van mevr. Ray-Sainton en de heeren Chenest, Ribes en d'Houghe, mogen wij niet anders dan met zeer veel lof gewagen. Doch wij kunnen niet vinden, dat aan iemand hunner, in deze compositie, de gelegenheid gegeven wordt, om zich bijzonder te onderscheiden. Allerminst is dit het geval met de eerste, daar de gansche partij van Acuzena, voor zoover wij die hebben kunnen nagaan, niet één enkel gedeelte bevat, dat voor eene zangeres in dat genre buitengewone moeijelijkheden oplevert, of het moest alleen zijn het slot van haar bloedig verhaal aan Manrique in de tweede acte. Al het overige en des noods ook dit, gelooven wij, dat even goed kan gezongen worden door de middelmatigste forte chanteuse, waarmeê wij mevr. Ray-Sainton volstrekt niet gelijkstellen, daar zij, zoowel om hare natuurlijke gave, als om haar kunstenaarstalent, de meeste opéra-zangeressen wel achter sich zal laten. De liefhebbers der meer spirituele en groteske muziek, zullen, in 't voorbijgaan gezegd, dan ook niet ligt de Fides van Zaturdag voor veertien dagen vergeten, en het is zeer te bejammeren, dat de opéra „le Prophète" nog niet eenmaal, voor haar vertrek van hier, is gegeven.

Wat verder het werk zelve aangaat, eene herhaalde bijwoning heeft er ons niet veel meer voor kunnen winnen dan dit de eerste maal het geval was. Wel zijn er verscheidene schoone, en zelfs zeer schoone gedeelten in, en wat men er ook van zegge, men kan den schrijver daarin eene zekere eigenaardigheid en oorspronkelijkheid niet betwisten. Want, dat men er verscheidene muziekale phrases in aantreft, die Verdi ook in zijne andere werken pleegt te gebruiken, moge geen grooten voorraad van nieuwigheden bij hem verraden, zij hebben toch iets karakteristieks en vrijwaren hem ten minste van het verwijt van beginselloosheid in zijn stijl. Buitendien heeft hij dit met veel, andere, zelfs groote componisten gemeen; om er een te noemen, met Rossini, die in de muziekale wereld toch wel onder de klassieke mannen zal gerekend worden. Ook is het zoo'n wonder niet, dat er eene enkele maal eens eenige overeenkomst met de opera's „la Juive" en „le Prophète" in gehoord wordt; onzes inziens is dit haast onvermijdelijk bij zulk eene gelijksoortigheid van onderwerpen als hier bestaat, en pleit het in zekeren zin zelfs voor de waarheid der uitdrukking. Maar daar die overeenkomst toch oneindig minder in de muziek dan wel meer bepaald in de mise en scène gelegen is, moet men erkennen, dat Verdi tegen eene groote moeijelijkheid te worstelen heeft gehad om namelijk Halevy's en Meyerbeer's zangwijzen te vermijden, en de zelfde zaak geheel nieuw te beschrijven en tevens, dat het laatste hem over 't algemeen vrij goed is gelukt, al heeft het voor den toehoorder ook niet dat schoone en verrassende, dat hunne bedoelde werken hem schenken. De auteur heeft eene ondankbare taak op zich genomen; hij heeft moeten zoeken naar nieuwe termen, even belangrijk en indrukwekkend als die, welke men reeds kent. En dit zoeken is het juist, wat zijne in veel opzigten schoone compositie, ontsiert en hem somwijlen tot die tegenstrijdigheden vervoert, welke wij, bij eene vorige gelegenheid, hebben aangewezen. De hoofdpunten in den tekst: ongelukkige liefde, minnenijd, wraak, vergiftiging, brandstapel en schavot heeft hij bovendien, om zoo te spreken, met eene Italiaansche voorliefde voor zulke roode tafereelen bezongen, en daarmeê kan hij buiten zijn vaderland nooit eene algemeene sympathie verwerven; zoodat wij, zonder het vele goede in dit werk voorbij te zien, ons zeer zouden bedriegen als het met vele andere muziekale produkten, van den laatsten tijd, immer onverdeelden bijval zou kunnen vinden.

Burgerlijke Stand.

7 MAART.

BEVALLEN: C. Cohen Stuart, geb. Beijerinck, z.; J. Kooper, geb. de Zwaan, d.; L. Waldkötter, geb. Matthijs, d.; C. J. Winterdijk, geb. Preister, d; A. Emmerik, geb. van Maanen, z.; J. E. C. Nieuwenhuis, geb. van Meerendonk, d.; W. J. van Huet, geb. Jansen, z; H. van Witteloostuijn, geb. Veldhuijsen, d.; C. J. F. Paardekooper, geb. Oschman, d.; J. Marcus, geb. Barbier, z.; M. Misset, geb. van Kan, z.; H. H. M Bouter, geb. Soeders, d.

OVERLEDEN: A. Kloots, jd., 21 j.: S. P. Bentfort, d., 2 j.; A. van Hoogstraten, d., 1 j.; J. F. Lehmer, wedr. van E. Hessing, 76 j.; B. van der Elst, echtg. van C. Delvos, 63 j.; L. Flink, z., 3 m,; H. van Dorrestein, echtg. van C. Berkhout, 36 j.: W. F. Hoos, z., 2 m.; J. Bloklander, z., 4 m.; E. M. van Zwet, d., 5 j.

1e HUWELIJKS-AFKONDIGING. ZONDAG, 8 Maart 1857.

J. C. Sablerolle, 31 j., met F. L. W. van Graauwenhaan, 37 j.; J. Roelofswaard, 22 j., met J. E. Bender, 27 j.; M. Frankfort, 30 j., met K. Jacobs, 28 j.; A. van der Burg, 26 j., met H. Hemmes, 31 j.; J. Huber, zich noemende Visser, 46 j., wedr. van E. Schuurman, met A. van Haasteren, 48 j., wed. van R. Putters.

Publicke vermakelijkheden.

Koninklijke Hollandsche Schouwburg.

Dingsdag, 10 Maart, $6\frac{1}{2}$ ure:

Buitengewone voorstelling, met medewerking van den heer N. JUDELS, directeur en 1e komiek van de Salon des Variétés te Amsterdam.

DE WRAAK EENER CREOLE,
tooneelspel in 3 bedrijven. Daarna:

DE BLOEDZUIGERS OF DE MINNEHANDEL IN DE APOTHEEK, oorspronkelijk blijspel in 1 bedrijf.

De rollen van *John Dudley* in het voor- en van *Tobias* in het nastuk, zullen door den heer JUDELS vervuld worden.

SCHIEDAM, 9 Maart.

Moutwijn, het Ned. vat zonder fust ƒ 20 —, zonder de belasting
Jenever, „ „ „ „ „ - 25.50, „ „
Amst. proef „ „ „ „ „ - 26.75, „ „

PER TELEGRAAF.

BEURS van AMSTERDAM.

PRIJZEN DER EFFECTEN. - - 9 Maart 1857. $4\frac{1}{2}$ ure.

LAAGSTE-, HOOGSTE- en SLOTKOERSEN.

		pCt.			
NEDERLAND.	W.Sch......	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{3}{4}$	$\frac{7}{8}$	$\frac{13}{16}$
	Id. 1844	3	$76\frac{1}{4}$	—	—
	Id. 1844	4	$95\frac{1}{2}$	$\frac{5}{8}$	$\frac{9}{16}$
	O.-I. Leening 1844	4	—	—	—
	Am. Synd.	$3\frac{1}{2}$	$90\frac{13}{16}$	—	—
	H.-Maats.	$4\frac{1}{2}$	—	—	—
BELG., Roths.		$2\frac{1}{2}$	—	—	—
RUSLAND.	bij Hope, 1798-1816	5	$103\frac{7}{8}$	$104\frac{1}{4}$	104
	Id. 1828-29	5	$102\frac{7}{8}$	—	—
	Ins. in Ass.	6	—	—	—
	Cert. v. dito	6	—	—	—
	Neg. 1831-33	5	$93\frac{1}{2}$	—	—
	Hope & Co. 1840	4	—	—	—
	Stieglitz....	4	$84\frac{5}{8}$	—	—
	Idem 1854	5	$95\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{16}$
	N. Eng.	$4\frac{1}{2}$	—	—	—
POLEN, Cert.		4	$78\frac{3}{4}$	$\frac{7}{8}$	—
„ Aand. met Loten ƒ500			153	—	—

		pCt.			
SPANJE.	Nieuwe.....	$1\frac{1}{4}$	$24\frac{9}{16}$	-	-
	Buitenl.....	3	$41\frac{7}{8}$	42	42
	Binn. 6/m.	3	$37\frac{3}{4}$	$\frac{7}{8}$	$\frac{13}{16}$
	Cert. Coup. ...		$6\frac{9}{16}$	—	—
	Amortisable..		$5\frac{3}{4}$	$\frac{13}{16}$	—
PORTUG. Lond.		3	$45\frac{5}{8}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{3}{4}$
OOSTENR.	Met. 1816-52	5	$76\frac{3}{4}$	$77\frac{1}{16}$	77
	„ 1849-54	5	$86\frac{7}{8}$	$87\frac{1}{16}$	87
	„ Zilv. Nat.	5	$78\frac{3}{4}$	$\frac{7}{8}$	$\frac{7}{8}$
	„ 1847-52	$2\frac{1}{2}$	$39\frac{3}{4}$	$\frac{13}{16}$	—
PRUISSEN, Loten 1854.....		$3\frac{1}{2}$	—	—	—
BRAZILIËN, te Lond. 1824		5	—	—	—
PERU, Lond.		$4\frac{1}{2}$	—	—	—
MEX., „		3	$21\frac{3}{8}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
GREN.. „		$2\frac{3}{4}$	$21\frac{3}{8}$	$\frac{7}{16}$	—
„ Uitgestelde			$6\frac{1}{2}$	—	—
ECUADOR, Lond.			$14\frac{1}{8}$	$\frac{3}{16}$	—
VENEZ., Lond.		4	$34\frac{1}{2}$	$\frac{5}{8}$	—
„ Uitgest.		$4\frac{1}{2}$	$13\frac{7}{8}$	—	—

Stieglitz $96\frac{3}{5}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$. Vaste markt; Russische en Oostenrijksche zeer gezocht.

LONDEN, heden.			PARIJS, heden.			WEENEN heden.		
Consols 3°/o	$93\frac{3}{4}$	—	Cert. $4\frac{1}{2}$°/o	—	—	Metal. 5°/o	—	—
Spanje $1\frac{1}{4}$ „	$24\frac{5}{8}$	—	„ 3 „	71,35	—	Nat. 5 „	—	—
Mexico 3 „	$22\frac{3}{8}$	—	Spanje 3 „	38	—	Wiss. Lond.	—	—
Grenada $2\frac{3}{4}$ „	—	—	„ $1\frac{1}{4}$ „	—	—	Zilver.........	—	—

Gedrukt bij J. A. DE LA VIETER, Drukker en Uitgever.